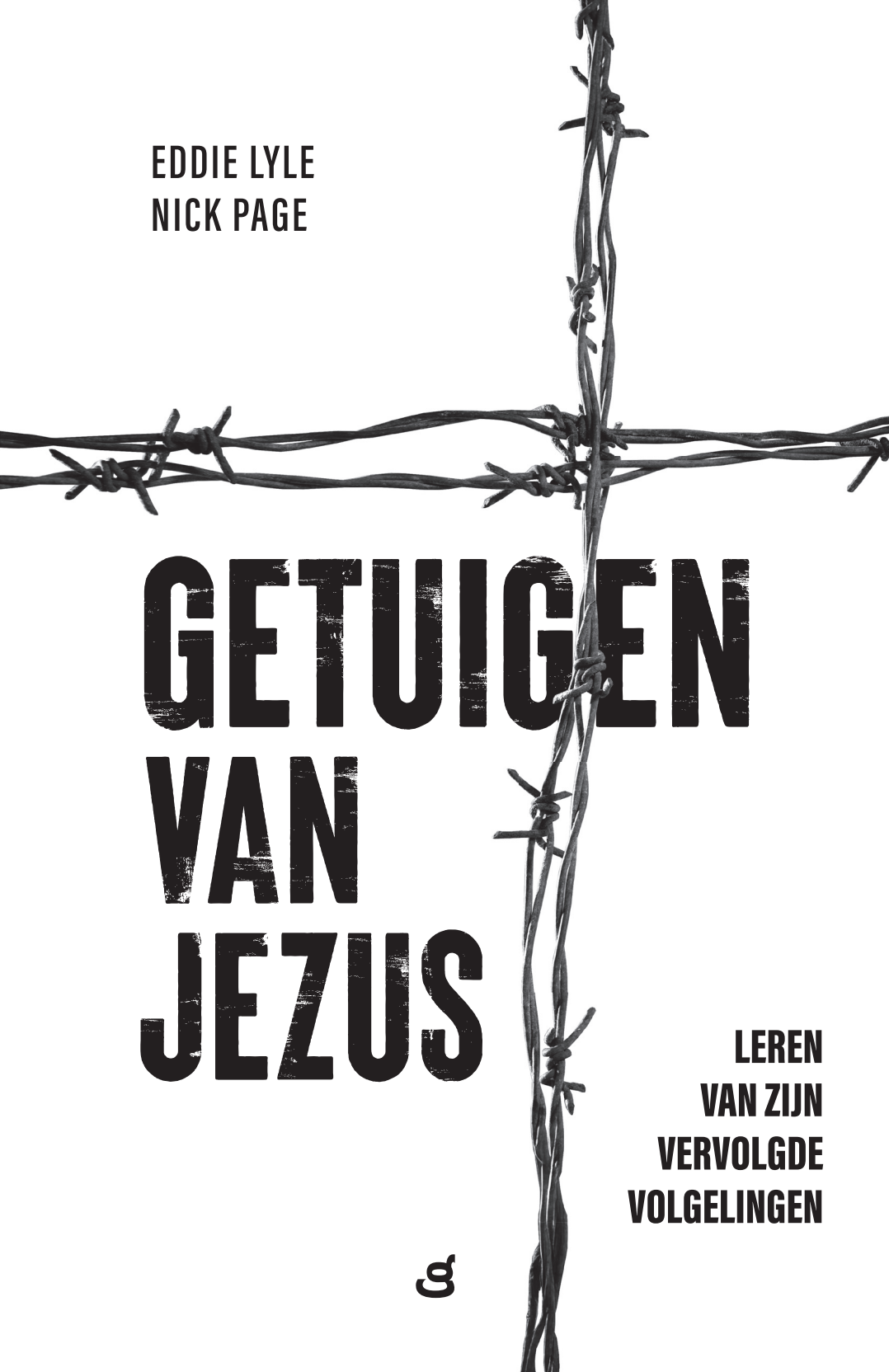

EDDIE LYLE
NICK PAGE

GETUIGEN VAN JEZUS

LEREN
VAN ZIJN
VERVOLGDE
VOLGELINGEN

ca

Alle Bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV21), tenzij anders staat aangegeven.

Getuigen van Jezus

First published in English in Great Britain in 2025 by
Open Doors UK & Ireland, under the title *Witness*.
Copyright © 2025 Open Doors UK & Ireland
Dutch edition © 2025 by Uitgeverij Gideon with permission
of Open Doors International.
All rights reserved.

Copyright Nederlandse uitgave © 2025 Uitgeverij Gideon
Auteurs: Eddie Lyle en Nick Page
Vertaler: Eveline de Boer, Prelabel
Omslagontwerp en typografie: Jonathan Reining, Jore ontwerp
Jaar van uitgave: oktober 2025

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland
www.gideonboeken.nl

ISBN: 978-90-5999-306-8
NUR: 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een databank of doorgegeven in
welke vorm of op welke wijze dan ook, behalve voor korte citaten
in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Een getuige

Iemand die bij een gebeurtenis aanwezig is of was en deze kan bevestigen door persoonlijke waarneming (bijvoorbeeld een ooggetuige). Iemand die getuigt van Christus of het christelijk geloof, met name met de dood als gevolg; een martelaar, afgeleid van het Griekse woord *martus*.

Getuigen

Mondeling of schriftelijk verslag leggen of bewijs leveren, om een bepaalde gebeurtenis of handeling te bevestigen.

INHOUD

Over de auteurs	8
Woord vooraf	9
Inleiding: Getuigen van het leven	10
Eén: Getuigen van hoop	24
Twee: Getuigen van troost	38
Drie: Getuigen van nederigheid	52
Vier: Getuigen van volharding	68
Vijf: Getuigen van barmhartigheid	84
Zes: Getuigen van toewijding	102
Zeven: Getuigen van vrede	118
Acht: Getuigen van moed	138
Conclusie: Getuigen van vreugde	156
 Over Open Doors en wat jij kunt doen	 168
Eindnoten	171

OVER DE AUTEURS

Eddie Lyle was jarenlang directeur van Open Doors in het Verenigd Koninkrijk en Ierland. Als Bijbelleraar en verhalenverteller heeft hij 25 jaar vele reizen gemaakt om vervolgde christenen op te zoeken en kwam hij op voor degenen die wél het geloof maar niet de vrijheid met ons delen.

Nick Page, schrijver en podcaster, woont in Oxfordshire in Engeland. Hij is creatief teamleider van Open Doors in het Verenigd Koninkrijk en Ierland en heeft ruim tachtig boeken geschreven, voor jong en oud, die vooral gaan over kerkgeschiedenis, het geestelijk leven en de Bijbel. Andere Gideonboeken van zijn hand zijn: *Alles (wat je altijd al wilde weten) over de Bijbel* en *De langste week*.

WOORD VOORAF

DOOR EDDIE LYLE EN NICK PAGE

Boeken schrijven is ingewikkeld, vooral als je dat met z'n tweeën doet. De meeste verhalen in dit boek, zowel aan het begin van elk hoofdstuk als tussendoor, zijn gebaseerd op ervaringen van Eddie. De uitleg, overdenking en Bijbelse toelichting zijn geschreven door Nick, maar soms is het andersom. We hebben besloten niet te vermelden wie wat precies heeft gedaan en geschreven, want ten eerste is dat vrij saai en ten tweede doet het er niet toe. Wat er wel toe doet, is of de verhalen en gedachten jou raken. Verder hebben we besloten om overal in de ik-persoon te schrijven, omdat dat natuurlijker aanvoelde. Sommige verhalen komen voort uit onze ontmoetingen en ervaringen met de vervolgde kerk; dingen die we zelf hebben meegemaakt. Andere verhalen zijn ooggetuigenverslagen van anderen. Sommige verhalen zitten vol intense vreugde, andere vol diep verdriet. We hopen dat alle verhalen inspirerend en ook levensveranderend zijn.

Behalve verhalen vind je in dit boek gebeden en vragen die je kunt gebruiken om na te denken over het geloof van vervolgde christenen en dit te verbinden met je eigen geloof.

De verhalen in dit boek zijn waargebeurde ervaringen van echt bestaande personen. In sommige gevallen moesten we echter hun identiteit beschermen. Om veiligheidsredenen zijn de namen met een sterretje (*) veranderd.

INLEIDING

GETUIGEN VAN **HET LEVEN**

De boodschap was simpel: ik moest om 6 uur 's morgens bij de balie van het hotel zijn waar ik een vrouw in een rode jas zou zien. Zonder iets te vragen moest ik haar volgen. Dat was alles. Mijn hoofd tolde van de vragen. Stel dat ze niet kwam opdagen? Stel dat er twee dames in een rode jas stonden? Hoe kon ik onopvallend wachten? En vooral: waar zou dit allemaal toe leiden?

Gelukkig werden sommige zorgen meteen weggenomen, want zelfs op dat vroege tijdstip was Vietnam vol bedrijvigheid en had niemand tijd om mij in die drukke foyer op te merken. Er waren ook niet meerdere dames in rode jassen, maar slechts één, die bij de ingang stond. Zij gaf me een bijna onmerkbaar knikje en weg waren we.

Ik volgde haar naar buiten, de straat op. Ze keek over haar rechterschouder om zich ervan te vergewissen dat ik haar volgde en begaf zich daarna in het ijsingwekkend chaotische verkeer. Na een schietgebedje om bescherming en bevrijding sprong ik de stoep af, haar achterna, terwijl ik niet naar links of naar rechts durfde te kijken. (De aansporing van Paulus om 'te bidden zonder ophouden' is in het verkeer van Vietnam gemakkelijker vol te houden: dat doe je daar bijna automatisch.)

Nadat ik de oversteek had overleefd, volgde ik haar op gepaste afstand. Ze liep niet gehaast, stopte af en toe om haar schoen goed te doen of in een etalage te kijken, om zeker te weten dat ik er nog was en niet door een passerend brommertje omver was gereden.

Bijna twee kilometer lang leidde ze me door allerlei achterafstraatjes en steegjes van Ho Chi Minhstad. Tijdens het lopen deed ik vergeefse pogingen om winkelbordjes en gebouwen te onthouden, mocht ze 'verdacht' zijn en ik de weg alleen terug moest zien te vinden. Uiteindelijk kwamen we bij een onopvallend kantoorgebouw. Niemand keek op toen ze mij door een druk kantoor heen loodste. Achterin trok ze tot mijn

verbazing een deur open naar wat een opslagruimte leek te zijn. Ze gebaarde me om naar binnen te gaan, wat ik deed, en daarna duwde ze de deur stevig achter me dicht, terwijl zij aan de andere kant bleef.

Deze vrouw heb ik niet meer teruggezien. Tot op de dag van vandaag heb ik geen idee wie ze was en evenmin waarom ze bereid was zulke risico's voor mij te nemen.

In het pikkedonker wachtte ik een poosje, wat oneindig lang leek te duren, totdat er boven mijn hoofd een plafondplaat werd opgetild. Ergens boven me zag ik een zaklamp flitsen. Voorzichtig werd er een ladder neergelaten en een hand gebaarde me om omhoog te klauteren. De ladder wiebelde vervaarlijk terwijl ik in totaal vier verdiepingen omhoogklom. Toen ik bovenaan was gekomen, tilden vier sterke armen me op en werden mijn benen stevig op de grond gezet.

We bevonden ons op de zolder van het kantoorgebouw. Knipperend met mijn ogen, onwennig aan het licht, zag ik ongeveer twintig jonge mannen om me heen staan. De dame in het rood had me bij een geheime bidstond gebracht van een groep jeugdleiders. Samen onderwezen en zorgden zij voor 300 jongeren die pas christen waren geworden. In de uren die volgden vertelden ze me enthousiast hoe God aan het werk was. In die tijd traden de Vietnamese autoriteiten hard en genadeloos op tegen de kerk. Vol ontroering vertelden zij over de strijd en uitdagingen waar ze voor stonden. Maar wat mij vooral is bijgebleven, was hun passie voor Christus, hun bereidheid Hem bekend te maken.

Ze vertelden me over hun methoden en al snel ontdekte ik dat die algemeen gebruikt werden binnen de vervolgde kerk, waar dan ook. Bijbelteksten uit het hoofd leren bijvoorbeeld: jonge christenen kregen pas een eigen Bijbel als ze Psalm 119 uit het hoofd kenden – alle 176 verzen! Ze waren er vast van overtuigd dat het van vitaal belang was om zoveel mogelijk van

Gods Woord te verbergen in je hart. Je Bijbel kon namelijk op elk moment van je afgepakt worden.

Een andere belangrijke methode was leren door middel van voorbeelden. Ze waren leerlingen. Stagiairs. Ze zaten aan de voeten van predikanten die in de gevangenis hadden gezeten en wisten wat dat inhield. Op hun beurt had elk van deze jonge christenen twaalf andere christenen onder hun hoede om te onderwijzen. Voor hen was dit een levenslange leerervaring. Toen het moment van mijn vertrek naderde, vroegen ze mij om te knielen, legden ze hun handen op mij en baden. Ze baden voor een geestelijke opwekking in Engeland en Ierland, en dat mijn ogen de komende dagen open mochten gaan voor de levensveranderende kracht van God. In tegenstelling tot de gebedsbijeenkomsten die ik gewend was, verliep deze met gefluister en tranen.

Mijn afdaling van de zolder was net zo'n hachelijke onderneming. Nadat de deur van de opslagruimte openging werd ik teruggebracht naar mijn hotel, niet door de dame in het rood, maar door heel iemand anders.

Toen ik weer in de drukke straten liep, voelde ik dat er iets met me gebeurde. Er ontkiemde een zaadje van liefde voor deze bijzondere mensen in mijn hart.

Dit was mijn eerste kennismaking met het hedendaagse equivalent van het boek Handelingen van de apostelen. Hun radicale geloof was mijn eigen geloof al aan het veranderen.

Inmiddels zijn we ruim twintig jaar verder. Het geloof van vervolgde christenen verandert nog steeds mijn inzicht in wat het inhoudt een volgeling van Jezus te zijn. Of ik nu op een verborgen zolder zit in Vietnam, of in de dorre, stoffige misère verkeer van een vluchtelingenkamp, of ik in gesprek ben met kerkleiders in Syrië of huil met weduwen in Nigeria, zij houden mijn hart in hun greep en ik denk niet dat ze mij ooit los zullen laten. Op dat moment wist ik dat ik de wereld over hen wilde vertel-

ZEGENBEDE

Moge de zegen van Christus rusten op ons allen.

Mogen wij getuigen zijn van Zijn koninkrijk,
nu en in de toekomst.

Mogen wij ons leven vormen rond Zijn aanwezigheid,
Zijn leer en Zijn voorbeeld
en daardoor vele anderen uitnodigen in de schoonheid
van Zijn zegen en Zijn leven.

Amen

GETUIGEN VAN VANDAAG: JOO MIN

Joo Min* is een gelovige in Noord-Korea. Ze werd christen toen ze naar China was gevlucht. Het is ongelooflijk: zij koos ervoor om terug te gaan naar Noord-Korea om daar te dienen, samen met andere geheime gelovigen.

‘Ik voelde me geroepen om alles wat ik had geleerd te delen met andere geheime gelovigen in Noord-Korea, mijn thuisland,’ zegt ze. ‘Daarom besloot ik de rivier opnieuw over te steken. Ik weet dat het gevaarlijk is. Als ik betrapt word, kom ik in een werkkamp terecht en betaal ik een hoge prijs voor mijn geloof. Bid alsjeblieft voor mij. Bid om bescherming en moed, zodat ik als zout en licht kan zijn in een land dat wordt overschaduwed door duisternis.’

LEREN GETUIGEN

‘Een discipel zijn betekent dat we heel ons leven richten op de leer, de aanwezigheid en het voorbeeld van Jezus.’

Wat kun jij deze week doen om Jezus centraal te stellen in je leven?

‘Ze waren er vast van overtuigd dat het van vitaal belang was om zoveel mogelijk van Gods Woord te verbergen in je hart. Je Bijbel kon namelijk op elk moment van je afgepakt worden.’

Leer een Bijbeltekst of -gedeelte uit je hoofd. Berg het op in je hart. Denk erover na, blijf erbij stilstaan en maak het tot een gebed.

‘Dit boek gaat over wat het betekent om gezegend te zijn.’

Voel jij je gezegend? Vaak hebben zorgen en problemen de overhand in onze gedachten. Waarom neem je niet een paar minuten de tijd om alles op te schrijven waarmee je gezegend bent; alle manieren waarop het volgen van Jezus jou volheid van leven geeft?

EEN

GETUIGEN VAN **HOOP**

